UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ Dicatvm

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

6. Quando gesta sint, quæ capite 34. referuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-64340

Visual Library

Cap.32. v.1. *Verbum quod factum eſt ad Ieremiam à Domino, in anno decimo Sedeciæ regis Iuda: ipſe eſt annus decimus octauus Nabuchodonoſoris.* Eundem annorum concurſum Hebræus & Græcus contextus repræſentant. Duobus autem modis annus 10. Sedeciæ cum 18. Nabuckodonoſoris componi poteſt. 1. ſi dicamus hæc contigiſſe anno decimo Sedeciæ expirante, & decimo octauo Nabuchodonoſoris ineunte. Ita Torniellus ad ann. m. 3445. num. 8. Salianus num. 15. Paludanus in Sedecia. 2. ſi computo ciuili, cenſeamus hæc geſta anno illo ciuili, quo finiebatur annus Sedeciç decimus, & decimus octauus Nabuchodonoſoris oriebatur. Sic Ieremias dicetur agrum ſui patruelis emiſſe anno 18. Nabuchodonoſoris, eo ſenſu quo Principes Apoſtolorum martyrio coronati putantur anno 14. Neronis. Fortè etiam non deerit, qui hoc factum referat ad annum 10. Sedeciæ cõpletum: Nabuchodonoſoris autem 18. currentem: ſed malo prædictorum modorum adminiculo hanc annorum connexionem explicare. Vide quæ de annis Ioakim, Sedeciæ, Nabuchodonoſoris diſputabam 4. Reg. q. 16. 20. 22.

Quomodo annus 10. Sedeciæ cũ 18. Nabuchodonoſ. concurrat.

IEREM. XXXIII. v.1.

1. E*T factum eſt verbum Domini ad Ieremiam ſecundo, cum adhuc clauſus eſſet in atrio carceris.* Hoc oraculum eodem ferè tempore, quo præcedens, traditum videtur, nempe anno 18. Nabuchodonoſoris: Sedeciæ vel decimo, vt volunt Caſtrius, Cornelius, Salianus; vel vndecimo exoriente, vt putat Torniellus, ad an. m. 3446. num. 1.

Anno 18. Nabuch.

2. Videtur autem S. Vates hoc capite reſpexiſſe ad Prophetiam c. 21. Sedeciæ Dominum per Ieremiam conſulenti datam, vt bene aduertit Salianus ad an. m. 3445. num. 18. vbi ex Caſtrio monet, capitulum hoc ritè ſubnexum præcedenti, in quo Ieremias facto ipſo, nempe agri emptione ſpem reditus populo captiuo fecerat: eam autem hoc capite verbis ſolatio plenis confirmat.

IEREM. XXXIV. v.8.

V*Erbum quod factum eſt ad Ieremiam à Domino, poſtquam percuſſit rex Sedecias fœdus cum omni populo in Ieruſalem, prædicans, vt dimitteret vnuſquiſque ſeruum ſuum.*

QVAESTIO VI.

Quando contigerint, quæ hîc referuntur.

Status quæſt.

1. DVo hac in quæſtione ponuntur. 1. quoto anno regni Sedeciæ. 2. Vtrum anno ſabbatico hæc acciderint. De priori Chriſtophorus Caſtrius cenſet Ieroſolyma Sedeciæ tẽporibus, bis à Chaldæis obſeſſa fuiſſe, priùs an. octauo Sedeciæ, aut ſaltẽ nono, ante menſem decimum, tũ decimo menſe anni noni,

Quidã putant bis obſeſſam à Nabuchodon. Ieruſalem.

P.
H. Phili
Chronol
Vet: Test.
A 1
17

vt legimus 4. Reg. 15. verſ. 1. priorem obſidionem fuiſſe interruptam Chaldæis Pharaoni obuiam digreſſis, & tum Ieremiam prędixiſſe, Chaldęos ab Ægyptijs redituros, & Ieroſolyma potituros, hoc cap. v. 22. & cap. 37. v. poſteriorem verò continenter perduraſſe, vſq; ad Vrbis expugnationem. *Clauſa eſt ciuitas, atque vallata, vſque ad vndecimum annum regis Sedeciæ.* 4. Reg. 25. Idem tradit Cornelius ad initium huius cap.

Vtrum anno 10. an. 11. Sedeciæ.

2. Lyranus in huius capitis gloſſa, Torniellus & Salianus anno hæc in annum nonum Sedeciæ conijciunt, arbitrantes tunc ſolutam obſidionem, quæ anno eodem menſe decimo inchoata fuerat. Petauius anno ante æram Chriſti 591. ſcribit vallata iam Vrbe Sedeciam anno nono, de ſeruis in libertatem aſſerendis mandatum dediſſe: anno vero ti, *cùm Babyloniorum exercitus*, inquit, ab obſidione receſſiſſet, manumiſſioni ſacri religionem, ſeruos retraxere Iudæi. Scaliger, anno 11. Sedeciæ buit, quem ſequitur Capellus an. m. 3409. Caluiſius ann. 3360.

Res hæret in dubio.

2. Etſi vero fateor nullam ex prædictis opinionibus ſua probabilitate rere: mihi tamen ſecurior apparet doctrina Sanctij, qui ſub initium huius tis ait, non conſtare, quo anno Ieremias hoc verbum acceperit. Bellum quo hic eſt ſermo, triennale fuit, cœptum anno Sedeciæ nono, finitum mo: quoto horum trium annorum hęc prophetia obuenerit, cognoſci ſe, ne quidem ex huius capitis exordio, eo quod ſit veluti proœmium vaticinij, oſtẽdens, in quo ſtatu fuerint res Iudaicæ, quãdo hæc denun

Ad non eſt factũ initio obſidionis.

3. Negotium iſtud, de ſeruorum miſſione, ac rurſus in ſeruitutem ne, non auſim anteponere menſi decimo anni noni Sedeciæ: tum ſidionis ſine ratione multiplicem; tum quia de obſidione illa priori, ponit Caſtrius, altum eſt apud antiquos ſilentium, tum quia plures ribus clarè docent, illam obſidionem cuius meminit liber 4. Reg. cap. præceſſiſſe cauſam ſeruorum à Sedecia tractatam; eamque obſidionem ruptam fuiſſe. Lyranus, Sanctius, Torniell. Petauius. Imò Cornelius his aſſentitur, vbi correxiſſe videtur, quæ initio huius capitis annotat que quando de libertate ſeruorum agebatur, iam eo miſeriarum dæa, vt omnes eius ciuitates à Chaldæis eſſent vel captæ, vel euerſæ, rosolyma Lachis & Azeca, vt hic monet Propheta v. 7. Minus autem le eſt, id ante annum nonum Sedeciæ hanc prophetiam ponere. AEgyptijs. Chaldæi tribus illis ciuitatibus expugnandis, ad annum tempus protraxiſſe non videntur.

4. Caſtrius & Cornelius, auctoribus præcitatis aſſentiuntur, tũc ſeruos in ſeruitutem reuocatos, quando intermiſſa tantiſper obſidione bylonij in AEgyptios mouerant. Quam expeditionem cum breui

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

abſoluiſſent, & mox ad obſidionem Ieroſolymitanam reuertiſſent; ciuitas in annum tertium vallata & clauſa more; vulgari dicitur, non quidem omnino continenter, ſed interpolatione tam exigua incidente, vt pro nulla reputetur: ſicut non æſtimantur tres menſes, quibus regnauit Iechonias, Ierem. 37. v. 30. *Hæc dicit Dominus contra Ioakim regem Iuda: non erit ex eo, qui ſedeat ſuper ſolium David.* Itaque dubium eſſe reor, vtrum digreſſio Chaldæorum ab Ieroſolymis, & ſeruorum ad iugum retractio, ad annum nonum Sedeciæ, potius quàm ad decimum, aut poſtremum applicanda ſit.

Quidam putãt Sabbatico anno, nõ ſolida ratione.

5. Reſtat de anno Sabbatico non modica difficultas: quam varij varijs modis ſuperare conantur, Torniellus, Salianus, Cornelius, Petauius, Paludanus, conſentientibus pleriſque Sectarijs, anno Sabbatico hanc iniuriam ſeruis ante manumiſſis illatam aſſerunt: ſed non ijſdem omnes nixi fundamentis. Torniellus & Salianus putant annum 9. Sedeciæ concurriſſe cum 861. ab introitu Iſraëlitarum in terram promiſſionis, qui numerus, ſi per 7. diuidatur, dabit annum ſabbaticum ordine 123. Verum hanc ſupputationem non proho, ratus æram annorum ſabbaticorum non ab ingreſſu in terram, ſed ſexcennio tardius accerſendam. Paulo etiam plures annos illo temporis interuallo inſerendos puto, ob rationes allatas de annis Ioram regis Iuda. 4. Reg. 8. q. 1. Denique Salianus herilem iſtam in ſeruos malitiam anno ante vulgarem Chriſti epocham 610. inſcribit, qui nulla ſui parte, ſabbaticum legalem attigit, vt ſuo loco probabi, ſi quod hic auctor putat, ordo ſabbaticorum, qui Herodis & Machabæorum ætate vigebat, ad Ieremiæ tempora, ſine interruptione reducatur.

Nõ eſt tũc inſtitutus nouus ordo ann. ſabbaticor.

6. Cornelius à Lapide ait, ſecundum rectum & legitimum computum, annum primum Sedeciæ fuiſſe quartum Semitæ, hoc eſt, hebdomadæ annalis ſabbaticorum; iſtum autem annorum ordinem, multis luſtris, aut fortè ſæculis neglectum, ſed à Sedecia nouo ſtylo, ita mutatum, vt annus regni illius octauus in ſabbaticum incideret. Aſt ego, neque in hac interpretatione acquieſco: tum quia neque auctoritatem Scriptorum, neque rationis diſcurſum video, cur nouam ſabbaticorum ſeriem à Sedecia inſtitutam credam, tum quia hoc modo via aperiretur, ſimili mutatione Calendarij ſæpius excogitata, Chronologicas quæſtiones non tam ſoluendi quam declinandi.

Sethus & Capellus examinantur.

7. Caluiſius ann. m. 3360. aſſerit Pharaonem, qui videbatur obſeſſis Iudæis opem allaturus à Chaldæis repulſum, anno vndecimo Sedeciæ, currente ſabbatico, quando ſeruos iterum mancipari contigit. Huic aſſentitur quoad annum ſabbaticum Capellus: ſed rem geſtam ſignat anno ante æram Chriſti 591. Caluiſius 590. Quicquid autem ſit, de concurſu anni 11. Sedeciæ cum ſabbatico; in eo Caluiſij doctrinam non admitto, quod hinc vſque ad Iudæorum è captiuitate Babylonica reditum annos 59. ſupputet: hunc enim reditum tri-

P.
H. Phili
Chrono
Vet: Test.
A 1
17

buit anno ſui computi ante Chr. 529. repulſos autem à Nabuchodo[...]
gyptios, captumque Sedeciam, putat anno 588. Ego vero Sedecia[...]
eundem quidem annum refero, qui erat ante Chriſti epocham [...]
tamen è Babylone, ad annum ante eandem epocham circiter [...]
uoco, Capellus ad 536.

Opinio Authoris.

8. Porrò dum huius controuerſiæ nodum accuratius [...]
ficacem cauſam cerno, quæ omnino perſuadeat ſeruos ad pri[...]
tutem anno ſabbatico retractos: ſed ſolum ſacer textus mihi vide[...]
re, ſeruos fuiſſe manumiſſos ex legis præſcripto (quæ cauebat, [...]
Hebræum ſeruum, anno ſabbatico redeunte, inuitum retinere) [...]
poſt abſentibus Chaldæis retractos. Fac igitur anno v.g. quarto [...]
baticæ remiſſionis Sedeciam egiſſe cum populo de lege per Moyſ[...]
Iudæi diuinum Numen placarent, & auxilium cœlitus obtinere[...]
facere non poterant, niſi illo ipſo tempore, ab eo peccato deſiſter[...]
uos contra legem detinebant. Itaque iam tum ſeruis libertas er[...]
velle enim eam ad vnum pluresve annos differre, perinde foret, ac [...]
velle tam diu perſeuerare, non aliter quam ſi tyrannus quiſpiam [...]
tem carceri mancipatum, aliquanto tempore cognita tua innocenti[...]
tinere.

Explicatur Petauius.

9. Quod ſi propter quorundam auctoritatem hæc ad [...]
ticum alligare placuerit, proximè ad Petauij calculos meos [...]
commodabo. Nam vt in Synopſi cap. 14. numer. 9. declaraui, [...]
Chriſti æram 591. ſub autumnum anno ſabbatico dedit initium [...]
ſtea docuit Petauius. Ab enthroniſmo Nabuchodonoſoris, vſque [...]
primum Cyri Babylone regnantis annos 70. computo, 2. Paralip. [...]
rum nouem annos Babylonijs imperaſſe probaui ibidem q. [...]
tior Petauio, dum æram Monarchiæ Babylonicæ Cyri, anno [...]
pocham 538. auſpicatur. At verò de annis Sedeciæ à Petauij [...]
rumpet mea computatio diſcrepat. Ieroſolymorum enim exci[...]
in annum ante æram Chriſti 589. ego in præcedentem, coram [...]
tus, qui à caſu templi, vſque ad annum ſecundum Darij Hyſtaſpis [...]
dinumerant, vt latè explicui 2. Paralip. q. 8. adiuncta antiqua [...]
traditione, qua Ieroſolymitanam cladem anno ſabbatico deſi[...]
die 9. Ab in ſabbatum incurrente, vt dixi 4. Regum q. 23. numer. [...]
uius annum 10. Sedeciæ putat Sabbaticum fuiſſe; ego vero [...]
guum eſt diſcrimen, nec longa altercatione
dignum.

IEREM. XXXV. v. 1.

Verbum, quod factum eſt ad Ieremiam à Domino in diebus Ioakim filij Ioſiæ regis Iudæ. Quæ hic de Rechabitis narrantur, ea nonnulli circa annum Ioakimi tertium geſta putant, vt Torniellus ad ann. m. 3428. num. 7. alij ſexto aut ſeptimo, vt Salianus ad ann. m. 3431. numer. 1. & Caſtrius in hunc locum, idque indicaſſe volunt Iſidorum, cum hanc prophetiam ait 14. annis Ieremiæ reuelatam fuiſſe, ante annum nonum Sedeciæ. Alij ſeptimo vel octauo, vt Cornelius ad initium huius capitis. Alij denique octauo, vt Hugo. Has opiniones recenſeo; quænam autem ſit omnium probabiliſſima, qui volet, ſententiam ferat. *De Rechabitis variæ ſupputationes.*

IEREM. XXXVI. v. 1.

Et factum eſt in anno quarto Ioakim &c. Tolle volumen libri.

QVÆSTIO VII.

Quando ſcriptus ſit hic comminationum liber.

Ratio difficultatis eſt, quod diſertè hæc prophetia Ieremiæ oblata dicatur anno 4. Ioakim: id autem quanam ratione fieri potuerit, nõ eſt procliue dictu. Hic enim Propheta Chaldæorum hoſtilem in Iudæam aduentum prædicit, ac ideò volumen illud rex Ioakim ſe combuſſiſſe aiebat, quod in eo ſcriptum eſſet: *feſtinus veniet rex Babylonis, & vaſtabit terram hanc*, ver. 29. id autem ante quartum annum Ioakimi contigiſſe teſtari videtur Daniel cap. 1. v. 1. Anno, inquit, *tertio regni Ioakim regis Iuda, venit Nabuchodonoſor rex Babylonis in Ieruſalem & obſedit eam, & tradidit Dominus in manu eius Ioakim regem Iuda.* Vnde Caſtrius Ieremiæ 36. nu. 1. ait graue dubium eſſe de tempore huius prophetiæ. *Status q.*

2. Vatablus Dan. 1. vt hunc nodum ſoluat, aſſerit Nabuchodonoſorem, *1. Opinio.* neque tertio, neque quarto anno perueniſſe Ieroſolymam, ſed ſub finem anni tertij, cœpiſſe exercitum conſcribere: anno vero quinto, poſt nonum menſem Ieroſolymis potitum, & regem Ioakimum vinctum duxiſſe Babylonem, idque probat 1. quia menſe nono anni quinti, indictum eſt ieiunium, vt hic dicitur verſ. 9. non alium in finem, quàm vt placatum Dei numen, expeditionem Babyloniorum impediret. *Arg. 1.* 2. Ad hoc obtinendum, ipſo ieiunij die Baruch priorem Ieremiæ librum recitauit, v. 6. 7. 10. *Arg. 2.* Deinde Babylon ab Ieroſolymis adeo diſtat, vt inde huc veniendo, Eſdras quatuor menſes impenderit. 1. Eſdræ 7. verſ. 9. Cum verò Chaldæus ingentes copias ac plurima impedimenta ſecum traheret, Vatablo plus temporis in ſua profectione, quàm annuum ſpatium inſumpſiſſe videtur.

3. Hanc

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN